

מעלת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והחובה ללכת אחריו

הצורך של אנשי כדור הארץ בשליחים אינו כצורך שלהם בשמש, לירח, לרוח ולגשם, ולא כצורך של אדם לחייו, ולא כמו הצורך של העין לאורה והגוף למאכל ומשקה. שליחים הם מתווכים בין אלוהים ליצירתו בהעברת פקודותיו ואיסוריו, והם השגרירים בינו לבין עבדיו, קוראים להם לדתו של אלוהים, מעבירים את המסר של אלוהים ומדריכים אותם לדרכו הישר.

וחותמם, אדונם והמכובד ביותר לאדונו, מחמד בן עבדאללה, יהי רצון ושלום ה' עליו, היה אומר: ((אוי אנשים, אני רק חסד מוכשר), ויאמר אלוהים הכל יכול. ולא שלחנו אותך אלא הנביא: פסוק אז שלח אותו הקב"ה כרחמים לעולמות, עלייה לרגל לאלו ההולכים, והוכחה נגד כל הברואים, והוא ציווה על המשרתים לציית לו, לאהוב אותו, לקדשו, לכבדו ולמלא את זכויותיו. המאמינים

הקב"ה שלח אותו בהדרכה ובמדת האמת לפני השעה כמבשר בשורות טובות ומזהיר, קורא לה' ברשותו ומנורה מאירה. אז הקים איתה את הדת העקומה, הבהיר את החאג' הלבן, הסביר. חזהו אליו, הסיר מעליו את משאו, העלה את זכרונו לעברו, והטיל השפלה ומיעוטים על מי שלא צייתו לפקודתו

הוא, תהילה לו, שלח את זה במשך תקופה מהשליחים ולקחים מהספרים, כפי שהוא, עליו השלום וברכות ה', אמר: ((אלוהים הביט באנשי הארץ, ולכן הם ערבים ושאינם ערבים שנאו אותם. אני מצפה לדעותיהם, והם שלחו אל ה' ופולחן מאמריהם המושחתים ויבוליהם ברוך ה'. צדיקים הולכים מחושך לאור) [את-טלק] אז ראה אותו מעיוורון, והדריך אותו מטעות, ועשה אותו למפריד בין גן עדן וגיהנום, והבדיל בין צדיק לרשעים, ועשה הדרכה והצלחות ללכת אחריו ולהסכים, וחוסר הדרכה ואומללות בו. חוסר ציות והתנגדות

הוא בחן את הנבראים איתו בקברים שלהם, כי בקברים הם אחראים לזה, והם נבחנים על ידי זה. אנאס יאה אללה מרוצה ממנו. הוא היה עבדאללה ושליחו, באומרו: תסתכל על מושבך מהאש. בפטיש ברזל הוא דוחף לו בין [אוזניו, והוא צועק את מה שנשמע על ידי הבאים אחריו פרט ל- משקלים כבדים]

והנביא עליו השלום וברכת אללה אמר: "אם קבר המת או אמר, אחד מכם... איני רואה אותו, אבל אני אוהב אותו, אז ה' ישלח אותו ממנו. ו אם הוא סכסוך אמר: שמעתי אנשים אומרים, אמרתי, אני לא אדע, אני אומר: אני אדע שאתה אומר שאתה אומר את זה, הוא אומר לריפוי ואז צלעותיו יבדלו, והוא ימשיך להתייטר עד שישלח אותו ה' [ממיטתו] היא ד

ה' ציווה על ציות שליחו, יהי רצון ושלום ה', ביותר משלושים מקומות בקוראן, והוא שילב את הציות לו עם הציות שלו, ומתנגד לו ומתנגד לו, כפי שקשר את שלו. שמו ושמו אבן עבאס יהי רצון ה' בהם, אמר באמירת הקב"ה: [ד]: איני זוכר אלא שהזכרתי אתי, וזהו כמו התשהוד, הדרשות והקריאה לתפילה ב. שנאמר: אני מעיד שאין אל מלבד אלוהים ואני מעיד שמוחמד הוא עבדו ושליחו, ולכן האיסלם אינו תקף אלא בהזכירו והעיד עליו במסר, וגם הקריאה לתפילה. אינו תקף אלא בהזכרתו והעיד עליו במסר, ואין תפלה תקינה אלא בהזכרתו ועדותו במסר

והזהיר ה' אלקיך מפני הפרת האזהרה החמורה ביותר, לאמר: {ככה יזהרו ההולכים נגד ציוויו שמא יבוא עליהם משפט או יפגעו בהם

ברשותו של אבן אומר, יהי רצון ה' בשניהם, אמר: שליח ה' עליו השלום והברכה

וכשם שהמתנגד לו, מתקשה ומארח אותו הוא האומלל המושמד, כך הוא המתרחק ממנו וממה שהביא, ונרגע לאחרים ומקבלו במקומו, גם הוא נספה

ישנן שלוש קטגוריות: המאמין; והוא זה שהולכים אחריו, זה שאוהב אותו, ומעמיד אותו לפני אחרים. הראשון הוא (המאושר, והשניים האחרים הם האבודים 6).

ספירת מידותיו של הנביא עליו ה' ושלו, והזכרת מעלותיו, תכונותיו, יתרונותיו וסגולותיו, הוא עניין שבו שמחים לבבות מאמינים, שמחים נשמות כנות, והתכנסויות צדיקים מתבשמים בו, איך לא.!! והוא האדון לבני אדם, האימאם של כל הבריא, והאהוב ביותר מבין עובדי ה' עליו, כי הוא שליחו הנבחר ואהובתו מוג'טבה, מאבי ואמי, יהי רצון ושלו ה'. להיות עליו.

הדור הראשון של העם הזה, החברים הנכבדים, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם וירצה אותם, הבין במלואו את זכותו ומעמדו של הנביא האציל הזה, יהי רצון שתפילותיו של אלוהים ושלו עליו. אז פדו אותו עם אבותיהם, אמהותיהם ועצמם, ומסרו את אהבתו לנפש והיקר ביותר, ומסרו את דרכם, זמנם וכספם כדי לפרנסו, ופארו וכיבדו אותו. ומילא את זכויותיו לשלמות ולשלמות, לכן היו הראויים ביותר לבני אדם בו והראשונים ללוות אותו ולהדריך אותם לדרך ללכת אחריו ולדבקות בגישתו.

עבדאללה בן עומר, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה משניהם, אמר: (מי שצייתן, שימתין למישהו שמת. אלה הם חבריו של מוחמד, יהי רצון אלוהים ושלו. הם היו הטובים ביותר. של העם הזה, הטהור ביותר בלב, העמוק ביותר בידע והפחות יומרני. אז חקו את המוסר והשיטות שלהם, כי הם חבריו של מוחמד, יהי רצון תפילות ה' "ושלו עליו, שהיו על ההדרכה הישר, ואלוהים הוא אדון הכעבה).

בעיצומו של ניכור הדת וחוסר הידע והמודעות להדרכתו של רב הנביאים והשליחים, עלו עניינים מוזרים וחדושים מוזרים בקרב חלק מהמוסלמים, שחלקם ביקשו להביע באמצעותם את אהבתם לנביא, תפילת ה' ושלו עליו; אז לקחו את יום הולדתו כחג, ואת יום הגירתו למדינה כחגיגה, ואת ליל מסע הלילה כעונה, ועוד ימים כאלה. אז הם מתאספים בה לשיר שירים, לומר הלל ולומר

פסוקים, ואף על פי שכוונתם הייתה להראות את אהבת הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וזו כוונה טובה, אולם, להראות את אהבתו אלוהים יברך אותו ויתן לו שלום, אינו תקף אלא על ידי מעקב אחריו ואחרי נחיצות גישתו והתוויית צעדיו. החסידים ולא האימאמים המכובדים הם כל אחד מהעניינים החדשים הללו.

והמופאק הוא ההולך בעקבותיהם ודבק בגישתם ופוסע בדרכם, כי הם הדריכו את אומת מחמד, תפילת ה' ושלו עליו, הדרך, הישרים שבהם, והטובים שבהם. בנתיב.

אנו מבקשים ממנו, כבודו, שיהפוך אותנו בין הבאים אחריו והמאמינים בו, להחיות אותנו על פי סונתו ולקחת אותנו מתים עליה, לאסוף אותנו ביום התקומה בחברתו ותחתיו. דגלו, ולהעניק לנו את השתדלותו, ולסלוח לנו על שגיאותינו וחטונותינו. הוא, תהילה לו, שומע התחנונים ואנשי התקווה, והוא מספיק לנו ולנאמן הטוב ביותר.